

SVJETLOST

ČASOPIS ZA RAZVOJ SVIJEŠTI I CJELOVIT PRISTUP ŽIVLJENJU

VASAZULU CREDO MUTWA
U posjetu velikom šamanu

SVJETLEĆE KUGLE
Jedan bliski susret

KOMPLEKS PIRAMIDA U TOMSKU
Ekološki i medicinski
instrumenti budućnosti

GRLJENJE DRVEĆA
Holističko ozdravljenje
energijom iz prirode

VIJESTI KOJE NE MOŽETE PROČITATI
U MAINSTREAM MEDIJIMA

On ima patent koji može uništiti
Monsanto i promijeniti svijet
Indija počinje proizvodnju
generatora besplatne energije
Veliki korak ka razumijevanju
šamanskog iscjeljivanja

TRAGOM EUROAZIJSKE
DUHOVNOSTI
Sinarhija Agarte

ZAVRŠILA JE NOĆ SVAROGA
DOBRO JUTRO
PROBUĐENO ČOVJEČANSTVO

U POSJETU CREDU MUTWI

Nakon niza čudnih okolnosti i sinkroniciteta, naši suradnici Mirela i Rick, uspjeli su stići u srce Afrike, do najpoznatijeg afričkog šamana. Vasazulu Credo Mutwa, rođen 1921. godine, iz plemena Zulu, prenositelj je drevnog afričkog znanja, pisac, umjetnik, kipar, slikar, povjesničar, prorok, proricatelj, tradicionalni iscjeljitelj s titulom sanusi sangoma, visoki svećenik/šaman

Iako je bilo 8 sati ujutro, temperatura je već prešla 30 stupnjeva dok smo se vozili prašnjavim putem afričkog townshipa (crnačko naselje), a oko nas su vitlali oblaci crvenog kalaharijskog pijeska. Za

Piše: Mirela Vukman Neylan

vrijeme aparthejda ova su naselja bila strogo kontrolirane enklave ograđene žicom, s kilometrima dugačkim redovima bijednih stračara, drvenih potleušica i metalnih baraka rezerviranih isključivo za crnu sirotinju. Nakon aparthejda vlada je sagrađila nove kuće koje sada imaju vodu, struju i kanalizaciju, ali se ne razlikuju previše od onih iz prošlog režima, kao u naselju kroz koje smo prolazili. Nizale su se bolje izgledajuće kućice od cementnih blokova s krovovima od valovitog lima. Ovo naselje nije izgledalo tako loše kao mnoga sklepana i jadra naselja koja smo imali priliku vidjeti, ali je to svejedno getoizirano siromašno naselje s velikom stopom nezaposlenosti, bolesti i na-

silja, u koje bijelci baš i ne zalaze. Kako smo Rick (moj suprug) i ja već godinama na šamanskom putu, dugo nam je bila velika želja upoznati ovog iznimnog šamana. Nismo mogli vjerovati da smo usprkos svim preprekama, niza čudnih okolnosti i sinkroniciteta uspjeli stići u srce Afrike, do najpoznatijeg afričkog šamana. Vasazulu Credo Mutwa, rođen 1921. godine, iz plemena Zulu, prenositelj je drevnog afričkog znanja, pisac, umjetnik, kipar, slikar, povjesničar, prorok, proricatelj, tradicionalni iscjeljitelj s titulom *sanusi sangoma*, visoki svećenik/šaman.

Odahnuli smo kad smo konačno stigli, a dočekala nas je Virginia Mutwa, njegova žena od koje smo prethodno dobili dozvolu za ovaj posjet. Uvela nas je u vrlo čistu, urednu i skromnu kućicu i otišla po Credo, a mi smo se nadali da se on osjeća dovoljno dobro da nam se pridruži. Nismo znali u kakvom ćemo ga stanju zateći. U zadnjih je par godina bilo vrlo malo informacija o njemu, a sve vrlo zabrinjavajuće: bio je gadno pretučen

i opljačkan, star je i bolestan, prije dvije godine je doživio srčani udar, u zadnjim izjavama govori da mu je dosta svega i da jedva čeka da ode s ovog okrutnog svijeta...

I kada se, nakon dužeg vremena Credo pojavio, izgledao je vrlo star, slab, umoran i bezvoljan. Iako nismo imali nikakva očekivanja kako će susret proći, bili smo uzbuđeni što smo, eto, konačno stigli. Raspoloženje nam je ubrzo splasnulo kada smo nakon njegova vrlo službenog i hladnog držanja shvatili da je krajnje sumnjičav o razlogu našeg dolaska. Krenulo je loše, a nije bilo nimalo bolje kada je Credo, po valjda deseti put, mrzovoljno upitao što zapravo hoćemo od njega. Ponovo smo mu odgovorili da ne želimo ništa, da smo davno čuli za njega i željeli ga upoznati, a sada nam se za to ukazala prilika. Znamo da se bavi divinacijom kostiju, pa možda, ako je prikladno, može baciti kosti za nas. Credo je hladno odgovorio da se kosti bacaju jedino ako duhovi predaka to odobre, nakon čega je zavladao još napetiji i neugodniji

tajac. I nakon tišine koja je trajala, činilo se, čitavu vječnost, Rick me podsjetio da bi možda bila dobra ideja da im ispričam svoj san. Na moje olakšanje, čim sam počela pričati, primjetila sam da su oboje naćulili uši.

Snoviđenje

San sam usnula četiri dana ranije, prvu noć nakon sto smo stigli u Južnoafričku Republiku. Bio je to vrlo dug san koji sam im ispričala u kratkim crtama, a ovdje ću navesti samo ono što je bitno za ovu priču.

usmjerena na osobu u krevetu. Zanimalo me što se s njom događa. Virginia mi priđe i objasni da se ona brine za nju, a ja tada osjetim da je Virginia jako umorna, umorna od golemog tereta koji nosi na sebi, a povrh svega se još brine o ovoj uspavanoj ženi. Zbog nje, a i zbog one žene na krevetu, ponudim joj svu moju pomoć. U tom su trenutku one agresivne žene prestale vikati, pokunjile se kao da su posramljene i jednostavno nestale. Virginia me odvela nazad u prostoriju u kojoj je bio Credo ali je on upravo završio svoju priču i lju-

jenja. Kada sam završila, ozbiljnost i nepovjerenje nestali su s njihovih lica i pogledavali su nas uz smješak. Sva napetost je odjednom nestala, a mi smo odahnuli. Credo je pomalo nagluh pa mu je Virginia prepričala čitav san, riječ po riječ! Rick i ja smo bili zapanjeni, jer je nadopunila brojne detalje sna koje sam ja izostavila. „Pa što nam nisi odmah spomenula san?“, upitao je uz osmijeh Credo i objasnio da su za sangomu (afrički šaman) snovi iznimno važni, a sangoma, između ostalog, intenzivno radi sa snovima i majstor je tumačenja snova. Izgledalo je kao da se par minuta s nekim savjetuje, a onda nam je rekao kako su duhovi predaka zadovoljni i da će rado progovoriti kroz divinaciju bacanja kostiju.

Sveti čovjek

Prvo nam je ispričao zgodu kada je imao priliku divinirati, kako on kaže, svetom čovjeku. Na jednom od njegovih putovanja prijatelji su ga

Situacija u kojoj Credo danas živi je sve lošija. Njegove skulpture, od kojih neke upotrebljava za iscjeljivanje, bivaju uništavane. Učestali su napadi na kliniku za pacijente oboljele od side koju su sami izgradili. Ljekovite biljke koje uzgajaju nalaze iščupane ili ih vlasti namjerno dolaze špricati kemikalijama

Rick i ja smo im došli u posjet i uvedeni smo u veliku prostoriju u kojoj je bilo mnoštvo ljudi, a u sredini je bio Credo i pričao o svojoj tradiciji. Tek što smo se smjestili, priđe mi neka žena i počne me optuživati da sam uvrijedila afričku tradiciju jer previše gestikuliram dok govorim. I prije nego što sam se snašla, oko mene se počnu naguravati i druge, neprijateljski raspoložene žene. Virginia nas, da ne bi smetali, odvede u drugu prostoriju, a one žene me okruže, viču i optužuju za tri različita 'prijestupa': moje uvredljivo gestikuliranje, to što sam krive boje kože i to što sam žena; a sve se to kosi s njihovom tradicijom pa nemam što tu, kod Crede, tražiti. Dok su one postajale sve agresivnije, primijetila sam da je u kutu te prostorije krevet na kojem netko leži. Odgurnula sam ih i prišla krevetu te ugledala ženu s kojom očito nešto nije bilo u redu. Promatrala sam je kako spava; ispod zatvorenih kapaka su joj se pomicala oči kao da sanja, usta su joj se otvarala i zatvarala kao da pokušava nešto reći, a sve vrijeme noge su joj se nekontrolirano trzale. One su žene postajale sve glasnije, ali je sva moja pažnja bila

Virginia, Credo i Mirela (Snimio: Rick Neylan)

di su se počeli razilaziti. Vidjevši da sam razočarana, Virginija me pozove da se sutra ujutro Rick i ja vratimo, kako bismo nasamo proveli neko vrijeme s njom i Credom.

Dok sam im pričala svoj san, primijetila sam da se atmosfera polako mi-

zamolili da divinira nekom čovjeku, i kada su ga uveli u sobu zatekao je čovjeka koji sjedi na podu, prekrivenih nogu. Čim ga je ugledao, osjetio je da je to sveti čovjek, osoba koja u potpunosti korača u duhovnom svijetu. Čovjek je za njega imao samo jedno pitanje – treba li se vratiti u domo-

vinu? Credo je bacio kosti i vidio da se ta osoba nikako ne smije vratiti u svoju zemlju jer mu tamo prijeti smrt. Ustručavao se to otvoreno reći jer je tijekom svog dugog staža sangome puno puta bio u situaciji kada je čitao iz kostiju raznim moćnicima i znao je... ako im kaže istinu a ne ono što oni žele čuti, život mu je u opasnosti. Tako je i u tom trenutku njegov sangoma instinkt samoodržanja automatski proradio pa je smišljao kako ublažiti ovu lošu vijest. I dok se tako premišljao, čovjek progovori i kaže mu da se ne muči s priopćavanjem loše vijesti. Bio je osjetio Credovo okolišanje, a i sam je iz kostiju vidio da se ne smije vratiti natrag u svoju zemlju. Credo je bio vrlo impresioniran neznanačevom sposobnošću da sam sebi pročitati kosti. Upoznali su se, a Credo je tek poslije saznao više o tom velikom čovjeku – Dalaj Lami.

Divinacija bacanja kostiju

Nakon razmatranja položaja bačenih kostiju, Credo, koji je dotad govorio vrlo mekano i tiho, obrati nam se iznenada autoritativnim, gromkim glasom i ponovi nekoliko puta: „Morate dijeliti vaše znanje i svjetlost sa svijetom! Morate govoriti svijetu vašu istinu! Svijet mora čuti za vas i od vas, to je vaš put!”

Obrati mi se i iznenađeno pita zašto mu nisam rekla da sam žena znanja i vrstan iscjeljitelj. Preci su mu to rekli i poručuju mi da mnogi trebaju moju pomoć, da sam potrebna svijetu, da je moj rad širenja znanja i iscjeljivanja izuzetno važan, naročito sada i u vrijeme koje dolazi. Vidi da sam šaman i da strpljivo čekam svoj trenutak, a sada je vrijeme da me svijet upozna, da ispričam svoju priču i da podijelim svoja znanja – a jedan od načina na koji ću to postići je pisanje i rad sa zvukom. Na kraju mi je savjetovao da odmah počnem pričati svoju priču i da svima kažem da sam bila kod nje-ga i da me je on tako savjetovao.

Poruka

Nakon divinacije se sjetim da mi još nije protumačio san, i taman kad sam ga htjela upitati, Virginia ga, kao

da mi je pročitala misli, upita što mi može reći o mom snu. Credo se smije, vrti glavom, ne može vjerovati da im nisam odmah spomenula san. „San govori da si iscjeljitelj i da si došla izliječiti Virginiju!” „Da”, ubaci se Virginia, „upravo je tako, ona žena koju si vidjela kako leži sam ja. Tvoj je san bio poruka da mi treba tvoja pomoć i ti si mi došla pomoći, došla si me iscjeliti.”

Valjda su opazili moje zaprepaštenje, što ih je dodatno nasmijalo, pa su objasnili da je Virginiju prije nekoliko mjeseci počela boljeti noga te se ustanovilo da je to od uboda pauka. Odonda joj se stanje pogoršava, noga joj natiče i bolovi su sve jači.

Ono što CREDU najviše muči i užasava je stanje u Africi – afrički način života, tradicija i kultura u totalnom su rasulu. Prvenstveno govori o stanju u Južnoafričkoj Republici, ali smatra da se to odnosi i na čitavu Afriku

Prošlu joj se noć stanje naglo pogoršalo i imala je upravo sve one simptome koje sam ja vidjela u snu. Odmah su znali da je žena koja spava Virginija i razumjeli su o čemu san govori, a nakon bacanja kostiju duhovi predaka su im to i potvrdili.

Iscjeljujuća ženska energija

Kada smo došli, nismo ništa znali o Virginiji, ali nas nije začudilo kad smo saznali da je i ona sanusi sangoma (visoka svećenica/šamanka) i vrsni iscjeljitelj. Credo mi je još dao do znanja da smo nas dvije povezane, da smo, kako on to na sangoma način vidi, Virginia i ja sestre. I uistinu je tako, ne samo jer je nabrojio niz sličnosti nego sam od prvog trenutka kada sam je ugledala osjetila s njom veliku bliskost. Zamolio me da joj, ako to želim, pomognem, a ja sam bila presretna što joj imam priliku pomoći. Credo se dodatno oraspoložio, zadovoljno se smješкао i kao da mu se razvezao jezik, ali ga je Virginia uporno usutkivala i zamolila da se strpi jer želi u miru uživati u tretmanu. Na kraju tretmana sam osjetila da joj ne treba samo iscjeljivanje nego joj treba ženska energetska potpora. Upravo u tom trenutku Credo kaže da je i on liječi, ali je savršeno što sam baš sada tu da joj pomognem, jer joj treba ženske iscjeljivačke energije.

Naselje u kojem danas živi Credo Mutwa i dalje je ograđeno žicom. Za vrijeme aparthejda ova su naselja bila strogo kontrolirane enklave, s kilometrima dugačkim redovima bijednih stračara, drvenih potleušica i metalnih baraka rezerviranih isključivo za crnu sirotinju. Nakon aparthejda vlada je sagradila nove kuće koje sada imaju vodu, struju i kanalizaciju, ali se ne razlikuju previše od onih iz prošlog režima. (Snimio: Rick Neylan)

Nakon što sam završila, ponudila sam i njemu tretman pa smo Rick i ja zajedno radili na njemu, što je sa zadovoljstvom prihvatio.

Ružna strana života afričkog sangome

Kako su sada bili u odličnom raspoloženju, iskoristili smo priliku da saznamo malo više o njima. Najveći im je problem to što su gotovo stalno pod opsadom nepoznatih ljudi, podjednako Afrikanaca i stranaca, koji od njih neprestalno nešto zahtijevaju. A tu su još i novinari (lokalni, državni i strani) koji ih stalno proganjaju u potrazi za senzacijama. Par tjedana prije našeg dolaska, samo da ih se rješe, dali su kratki intervju nekim afričkim novinarima koji su ih mjesec dana opsjedali. Umorni su od reportera i ljudi koji ih neprestano gnjave i samo uzimaju, ometaju ga u radu s pacijentima i u njegovim projektima, tako da nikad nema mira. Tada smo shvatili zašto su bili tako hladni, oprezn i nepovjerljivi kada smo se mi pojavili kod njih.

I dalje pokušavaju pomoći ljudima, koliko god mogu, ali im se to stalno razbije o glavu. Primjera je bezbroj: Virginia je zamalo smrtno nastradala jednom kad je skupljala odjeću za seosku djecu, a drugi put kad je pro našla pitku vodu pored kuće. Seljani su uzimali i odjeću i vodu, ali im to nije smetalo da se odjednom okrenu protiv nje, optuže je da je vještica, da je koristila crnu magiju kako bi našla vodu, i napadnu je. Samo su je pukim slučajem prijatelji uspjeli spasiti, u zadnji čas.

Ni Credo ne prolazi bolje: jedni ga se boje kao crnog vraga, a drugi ga ismijavaju kao ishlapjelog i senilnog, primitivnog starca. Situacija je sve gora. Sve se više ljudi iz naselja preobraćuje u, kako ih Credo zove, ponovo rođene huligane, još fanatičnije od ostalih kršćana, pa su im stalna meta napada zbog korištenja tradicionalnih metoda liječenja. Njegove skulpture, od kojih neke upotrebljava za iscjeljivanje, bivaju uništavane. Učestali su napadi na kliniku za pacijente oboljele od side koju su sami iz-

Poruka Credo Mutwe

„Kakva je vajda”, kaže Credo, „poslao sam već toliko poruka, ali svijet naprosto ne sluša”. Ipak, uz nagovor Virginije daje poruku koja glasi – „Uvijek tražite istinu iza istine.” Za primjer dodaje kako je, promišljajući kako su prethodne civilizacije pomicala megalite, došao do zaključka da nisu upotrebljavali drvene trupce (znanstvena istina) nego su koristili led kako bi po njemu klizali ogromno kamenje. Sam je napravio eksperiment i dovukao veliko kamenje u svoj hram da liječenje. Kamenje je posloženo u krug i kada je neka osoba jako bolesna Credo je pognu u centar, a energija kamenja ubrzava njeno iscjeljenje.

gradili. Ljekovite biljke koje uzgajaju nalaze isčupane ili ih vlasti namjerno dolaze špricati kemikalijama. Knjige su mu prodane u milijunima primjeraka širom svijeta, a izdavači njegovih knjiga su ga izigrali lošim ugovorima pa od prodaje knjiga nije dobio ni lipe. Štoviše, neke su mu knjige zabranjene, a originalni rukopisi nekih knjiga ukradeni i zauvijek izgubljeni prije negoli su tiskani. Tuži nam se da su njegova znanja neki stavili na internet, kao da imaju monopol nad njim, a njemu je život zbog toga više puta bio gotovo uništen. U sumnjivim okolnostima preminuli su mnogi članovi njegove obitelji, uključujući i njegovu prvu

ženu Ceciliu. S tugom nam priča kako je i ona je bila sanusi sangoma. Bili su zajedno četrdeset godina, a samo par tjedana prije njene smrti posjetili su ga nepoznati ljudi i zaprijetili da će Cecilia umrijeti ne bude li prestao otkrivati afrička znanja i surađivati s bijelcima. Ceciliji je bio dijagnostici-ran rak maternice te je trebala je otići u bolnicu na pretrage. Rendgenske snimke su pokazale veliki nepoznati metalni predmet u njoj maternici. Nitko, pa ni sama Cecilia nije znala kako je taj predmet završio u njenom tijelu. Kada je došlo vrijeme da napusti bolnicu, nisu joj to dopustili. Credo je pokušao sve da je odvede kući, ali mu doktori nisu dozvolili. Cecilia na kraju nije umrla od raka, već od unutrašnjeg krvarenja. Na samrti je inzistirala da Credo uzme Virginiju (koju su zajedno obučavali) za ženu. Znala je da se nitko neće tako dobro brinuti o njemu kao Virginia. Nakon pet godina tugovanja, kako im tradicija nalaže, Credo i Virginia su se vjenčali. Najgore mu je što sada Virginia treba pomoć – mora na operaciju oka koju sami trebaju platiti jer za crnce i dalje ne postoji nikakvo zdravstveno osiguranje. Već je imala jednu operaciju oka na kojoj joj je odstranjena mrežna. Tijekom operacije oko joj je ozlijeđeno, tako da je sada u stalnim bolovima; na oko jedva vidi, a trenutno ima problem i s drugim okom. Dugo su prikupljali novac i srećom su, uz pomoć starih prijatelja iz Amerike, svih afričkih prijatelja i rođaka, uspjeli sakupiti dovoljno novca. Upravo sutra odlaze u Johannesburg kako bi Virginia operirala oko i spasila vid.

Virginia Rathele Mutwa

Credo je vrlo ponosan što je Virginia sanusi sangoma i što je porijeklom Bušmanka. Bušmani su miroljubivi prastanovnici afričkog kontinenta, lovci i sakupljači, najstariji narod koji je nekada nastanjivao čitavu Afriku. Danas ih je ostao vrlo mali broj, uglavnom oko i u pustinji Kalahari. Jedna od njihovih iznimnih sposobnosti je nalaženje vode duboko pod zemljom, čak i u pustinjama. Kada su Mutwe gradili kliniku trebali su puno

vode, voda je u naselju vrlo oskudna, a naselje je na rubu pustinje. Virginia je znala gdje treba kopati pa su slijedeći njene upute našli obilje vode na 10 metara dubine. To je razljutilo seljane koji su je optužili da se pri traganju za vodom služi crnom magijom. Ti isti ljudi, koji su je umalo ubili, i dandanas uzimaju vodu iz bunara kojeg je našla Virginia.

Credo nam se povjerava da ne bi mogao ni sekunde živjeti bez Virginie. Ona mu je dva puta spasila život – prvi put kada je imao srčani udar, a drugi put kada se nakon njega oporavljao. Dok je još ležao u bolnici a Virginija bila uz njega, srce mu je prestalo kucati. Liječnici su odlučili ne intervenirati zbog njegove poodmakle dobi i pustiti ga da umre. Budući da je Virginia bila bolničarka, počela ga je oživljavati te je digla strku i primorala doktore da koriste defibrilator, nakon čega se, kaže Credo, doslovno vratio iz mrtvih. Zbog toga je ona, po Zulu tradiciji, postala njegova sestra, što je viši stupanj bliskosti i povezanosti od supruge. S ponosom nam kaže kako je Virginia žena četiri puta: najprije je bila služavka, pa učiteljica, zatim bolničarka, a sada je sangoma.

Rat u Africi

Ono što CREDU najviše muči i užasava je stanje u Africi – afrički način života, tradicija i kultura u totalnom su rasulu. Prvenstveno govori o stanju u Južnoafričkoj Republici, ali smatra da se to odnosi i na čitavu Afriku. Za Afrikance kaže da su ranije uvijek pomagali jedni drugima, a ratnicima, naročito iz Zulu plemena, nekad je najveća čast i ponos bilo to što su se tako dobro brinuli o djeci i ženama. Sada se deogađa nešto vrlo čudno, neprirodno i u totalnoj suprotnosti s afričkom tradicijom. Zavlada je velika okrutnost prema djeci i ženama, uz sve moguće oblike nasilja i zlostavljanja djece i žena. Tako nešto strašno Credo nikako ne može shvatiti, da su žene, koje su uvijek bile izrazito cijenjene, danas posve ponižene i obespravljene.

Crkva uči djecu od malih nogu da prekinu svu vezu s 'primitivnom'

tradicijom, a za ljekovite biljke kažu da su sotonine trave. Ljudi se utovljuju GMO hranom koja im povećava obujam, smanjuje mozak, uništava volju i čini ih izrazito agresivnima. Oni koji zagovaraju siguran seks Afrikanaca nalaze brzu smrt. Strane sile stvaraju razdor među crnačkim narodima, plaćaju ih da se međusobno ubijaju jer ne žele da Afrika napreduje. Sustavno uništavanje afričkih zemalja i tradicije dio je globalnog plana pa je Afrika, kontinent koji ima sve mogućnosti da bude bogat i prosperitetan, osuđen na glad i propast.

Osim toga, otkriva nam da postoji jedna školjka u oceanu blizu Cape Towna. Samo rijetki znaju njenu tajnu – da je magična i da oni koji jedu njeno meso postaju dugovječni. U svojim je vizijama vidio da su Kinezi

saznali tajnu o toj školjci, masovno je izlovljavaju i odnose u Kinu da se njihovim mesom hrane kineski moćnici i politički vođe kako bi imali natprirodno dug život. Ova je školjka zbog toga skoro sasvim izumrla. Sve su to predznaci vremena koje dolazi i to je samo uvod u ono što će se dogoditi. Smrt Nelsona Mandele ogroman je gubitak za ovaj kontinent i još jedan predznak za vrijeme koje dolazi, vrijeme velikog rata koji se sprema, rata koji će devastirati Afriku.

Princeza Diana

Tijekom godina mnogi su od Crede tražili pomoć, a 1997. godine nazvala ga je žena prekrasna glasa s engleskim naglaskom. Bila je vrlo zabrinuta situacijom u Africi, a imala je i osobnih problema pa je htjela znati

Otkriva nam da postoji jedna školjka u oceanu blizu Cape Towna. Samo rijetki znaju njenu tajnu – da je magična i da oni koji jedu njeno meso postaju dugovječni. U svojim je vizijama vidio da su Kinezi saznali tajnu o toj školjci, masovno je izlovljavaju i odnose u Kinu da se njihovim mesom hrane kineski moćnici i politički vođe kako bi imali natprirodno dug život. Ova je školjka zbog toga skoro sasvim izumrla

Divinacijske kosti koje se bacaju jedino ako duhovi predaka to odobre

Credo i Rick (Snimila: Mirela Vukman Neylan)

može li doći kod njega da je savjetuje i da joj pomogne. On se upravo spremao na put u Australiju pa su se dogovorili da ga ponovo nazove kako bi ugovorili termin. Na kraju razgovora je upitao za ime a ona se predstavila kao Diana Spencer. Credo nije imao pojma tko je ona, ali se sjeća da ga je nešto u njenom glasu jako dirnulo. Boravak u Australiji se nenadano odužio, a onda je iznenađeno dobio poziv iz Afrike da se što prije vrati jer ga princeza Diana želi posjetiti. Sjetio se onog telefonskog poziva i tek tada shvatio da je Spencer Dianino djevojačko prezime. Iako je htio odmah krenuti natrag, zbog nekih čudnih okolnosti je kasnio dva dana i stigao kasno noću. Prespavao je u domu svoje učenice koja je te noći dobila poruku da je žena koju je Credo trebao susresti mrtva. Sljedećeg su jutra saznali da je Diana te iste noći poginula u prometnoj nesreći. Credo će joj zauvijek biti zahvalan što je prva razbila tabu o sidi kada je snimak na kojem u bolnici grli pacijenta oboljelelog od side obišao Afriku.

Ješua

Credo se nada da će jednog dana izaći na vidjelo istina o Ješui. Afrički sangome znaju da je onaj koga ljudi nazivaju Isus, putovao Afrikom i bio oženjen. Imao je dvije žene; prva mu je žena bila crnkinja, a umrla je i zakopana u Africi. Znaju to i drugi –

Virginia u vrtu ljekovitog bilja iza njihove kuće

više su ga puta posjećivali nepoznati bijelci tražeći da im otkrije gdje je njezin grob. Znanje koje prenose sangome govori o drevnom vremenu, davno prije egipatske i ostalih, nama poznatih civilizacija, kada je u zapadnoj Africi postojala moćna crnačka civilizacija Wagamarante čiji su moreplovci poslani da jedrenjaci istraže Južnu Ameriku. Njihovo ime znači „jahači zvijeri“. Gamarante je bilo naziv ratničke kaste, većinom žena, koje su pripitomljivale divlje životinje pa na njima jahale u bitke, a u to su vrijeme vladali čitavim svijetom. Iz redova te ratničke kaste dolazi i ona koju su u Bibliji nazvali Marija Magdalena – crnkinja i prva Ješua žena.

Dar

Vrijeme je odlaska, Credo nam se zahvaljuje na iscjeljivanju i na posjeti, kaže da mu je čast što nas je upoznao te nas obasipa komplimentima. Nama je prilično neugodno, a on nas, kao da to osjeća, razuvjerava da nam to ne govori da bi nam se ulizao i ljubio stražnjice, već to zna, to je osjetio. I duhovi predaka su mu rekli da smo mi djeca Svjetlosti i da smo poslani da im pomognemo. Napominje nam da ni ne slutimo u koje znakovito vrijeme smo se pojavili. Kaže da smo došli u vrlo povoljno vrijeme i u vrlo, vrlo čudno vrijeme, vrijeme kada se dešavaju strahovite i čudne stvari. Za sada ni on ne može dokučiti o čemu se točno radi, samo neke znakove razumije, ali zna da su promjene neminovne, da dolaze vrlo velike promjene. Ne želi zalaziti dublje u tu temu, samo nam želi dati do znanja da je izuzetno važno da smo kod njega došli upravo sada.

Prije odlaska želi nam dati blagoslov i afrička imena, a ime koje ja dobivam u prijevodu znači: „ona koja strpljivo čeka da počne (raditi) velika djela“. Podsjeća me na poruke koje sam dobila iz divinacije da što prije počnem svijetu pričati svoju priču, a ja obećavam da hoću. Oboje nam daju blagoslov za život i rad s klijentima. Zahvaljujemo im se i kažemo da se nadamo da ćemo doći opet. „I ja se nadam da ćete opet doći“, uz smijeh kaže Credo, „samo požurite prije nego što otegnem papke“. Izlazimo na usijano sunce, sjedamo u užareni auto, a iza sebe ostavljamo oblake crvene pustinjske prašine. Odlazimo s nadom da ćemo ih ponovo sresti, naročito ovog iznimnog čovjeka, sanusi sangomu, čuvara drevnih znanja koji utjelovljuje duh majke Afrike.

O autorici:

Mirela Vukman Neylan je šamanski praktičar, terapeut hipnoze i kvantnog liječenja, zvukoterapeut i iscjeljitelj. Informacije za radionice i tretmane: mirelamedicine@yahoo.com ili 091 390 4779; www.heartmedicine.co.uk. ●